

## La tribuna

## Assassinat social

El passat 25 de desembre un adolescent transsexual de 17 anys i de nom Alan se suïcidava a Rubí

CARLES  
Perea



Per a moltes persones aquestes festes són molt significatives amb la sort de poder-les celebrar amb tots els membres de la família. D'altres, s'acostumen a contrar a les grans absències. Una família, una com qualsevol altra, a partir d'aquestes festivitats haurà de recordar, dissortadament ja de per vida, com el dia de Nadal el seu fill es va treure la vida. El passat 25 de desembre un adolescent transsexual de 17 anys i de nom **Alan** se suïcidava a Rubí, poble de Barcelona, posant fi d'aquesta manera a un llarg procés d'assetjament escolar i de transfòbia.

Són nombroses les accions que avui en dia s'han de dur a terme en diferents sectors de la societat per a evitar aquest tipus de situacions. Indistintament de la manera de pensar, una mort no es pot justificar, molt menys a una edat precoç com en l'adolescència i encara, per aquestes raons. Hem de continuar apostant per una educació inclusiva, respectuosa, 0 tolerant vers la discriminació de les persones i més enllà del context escolar.

Conscients dels diferents problemes que estan succeint, tot i que molts intentin fer veure que a Andorra no existeixen i viuen en un país de cotó fluix i de firetes, vam decidir intentar donar una resposta eficaç dins de les nostres competències. No tenim els casos en una magnitud com pot ser Barcelona, però continua havent assetjament, transfòbia i homofòbia.

Vam demanar a tots els parlamentaris dels diferents grups polítics de la Comissió Legislativa d'Afers Socials del Consell General, l'ajuda per donar un cop ferm a la desigualtat i emparar-nos a la nostra llei i, en especial, a la nostra Constitució. La resposta va ser clara: No. No a una llei específica i sí a un poti-po-



ti on hi serem englobats diferents persones i sensibilitats: dones, discapacitats, homosexuals, minories ètniques, entre d'altres. Aquest 2016 les associacions implicades treballarem de valent en el text. No admetrem que no es legisli la resposta a la cobertura de certes necessitats bàsiques com la protecció íntegra i en tots els seus aspectes a la infància, a la joventut i als col·lectius en risc d'exclusió social i, a més, donar una resposta eficaç i administrativa a diferents ratificacions ja adoptades.

Com a societat, l'omissió d'ajuda de les persones que són estigmatitzades ens ha de fer reflexionar. Hem

**No admetrem** que no es legisli la resposta a la cobertura de certes necessitats bàsiques com la protecció íntegra i en tots els seus aspectes

de deixar passar els temps foscos medievalistes de prejudicis i sentenciar a les persones per la seva condició, raça, origen, cultura o capacitats i posar fi a aquesta lluita, sense sentit, de drets i llibertats i independentment de l'estament social que s'ocupa. La nova societat de present i futur andorrana és molt més tolerant i ha de sentir-se protegida per

un marc legal adequat, coherent, actualitzat, despolititzat i, en especial, igualitari per a tothom. I a les portes del 2016 quelcom no acaba de quallar.

Ignorar drets i llibertats, categoritzar-los, discriminar, insultar, assetjar, despreocupar-se, donar força a una part de la societat que és intolerant vers una altra, protegir acti-

tuds vexatòries cap als dèbils, posar pegats polítics purament personalistes i no fomentar el respecte vers la societat del segle XXI, no ajuda a fer-nos prosperar i millorar. Ni com a societat ni com a persones.

El meu desig per aquest 2016 és que puguem ser escoltats i escoltades. La transfòbia i l'homofòbia, maten. Aquella actitud d'odi i burlesca tolerada pel company de classe, pel professor, per l'amic, pel polític i pel legislador són les que ens porten a assassinar, socialment, persones que ja no tindran un futur en la societat. Fem-la més digna! Descansa en pau, **Alan.** ≡